

بررسی تولید علوفه چهار رقم یونجه یکساله خارجی و بومی در شرایط دیم

محمد علی دری^۱

چکیده :

کشت یونجه‌های یکساله یکی از راههای افزایش تولید علوفه با کیفیت بهتر و همچنین افزایش کمیت تولید علوفه در اراضی دیم کم بازده و کمک به احداث چراگاه می‌باشد. بدین منظور با انتخاب ارقامی از یونجه‌های یکساله اصلاح شده برای شرایط دیم و یک گونه بومی در استینگاه تحقیقاتی مراوه تپه استان گلستان در شرایط دیم آزمایش سازگاری و بررسی تولید کمی و کیفی انجام شد. گونه‌ها و ارقام یونجه یکساله مورد نظر عبارتند از:

Medicago scutellata cv.(Caliph Mogul) و *Medicago truncatula* cv.(Sava, Robinson)

و گونه بومی *M. minima* cv.(Sava, Robinson) به عنوان شاهد استفاده شد. آزمایش در طرح بلوك کامل تصادفی در چهار تکرار اجرا شد. برداشت علوفه در مرحله ده درصد گلدهی انجام و پس از خشک کردن در هوای آزاد توزین شد. نتایج نشان داد که عملکرد علوفه در سالهای اجرای طرح اختلاف معنی داری در سطح ۰/۰۱ داشته، به طوری که در سال اول رقم Robinson ۷۴۶/۳ کیلو گرم در هکتار بیشترین و در سال دوم رقم Mogul با ۱۱۷۹/۱ کیلو گرم در هکتار بیشترین تولید را داشتند. از لحاظ کیفی نیز ارقام اختلاف معنی داری در سطح ۰/۰۱ داشتند. تولید پروتئین در رقم Robinson ، ۱۳۹/۴ کیلو گرم در هکتار در سال اول و در سال دوم ۱۸۵/۴ کیلو گرم در هکتار برای رقم Mogul بوده است. در سال سوم پس از کاشت، تغییرات جوی شدیدی نسبت به دو سال قبل اتفاق افتاد، به طوری که بذرها جوانه زده، اما بلا فاصله سرمای شدید و مداوم توان با بارندگی و برف باعث شد که قبل از خروج گیاهچه، آنها به طور کلی سرمزد و از بین رفتند. این موضوع نشان می‌دهد که یونجه‌های یکساله ممکن است در برخی سالها تولید خوبی داشته باشند و در برخی سالها عوامل محیطی باعث گردد تا تولید نداشته باشند. تجزیه مرکب اثرا رقام و اثرات سال - رقم بر تولید علوفه خشک و پروتئین به ترتیب در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱ معنی دار شد.

واژه‌های کلیدی: یونجه یکساله، ارقام، کشت دیم، تولید علوفه، استان گلستان.

تاریخ پذیرش: ۸۴/۴/۸

تاریخ دریافت: ۸۳/۸/۲۵

^۱ - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان

مقدمه:

یونجه‌های یکساله جزء گیاهان تروفیت^۱ محسوب می‌شوند، به طوری که شرایط خاص رویشگاهی اعم از خاک و اقلیم آنها را جایگزین گونه‌های دائمی یونجه نموده است (سنندگان و ملک پور ۱۳۷۳). در حال حاضر ارقام اصلاح شده‌ای از گونه‌های مختلف یونجه‌های یکساله بر اساس نیازهای اکولوژیکی، مقاومت به سرما، خشکی، آفات و بیماریها در سطح جهان تولید شده و روز بروز هم در حال گسترش است. از آنجا که ارقام اصلاح شده، از گونه‌های مختلف یونجه‌های یکساله بدست آمده‌اند بی‌شک دارای اختلافات ژنتیکی هستند. در این رابطه هانسن^۲ و همکاران (۱۹۸۸) بیان کردند تغییرات ژنتیکی در ارقام یونجه باعث اختلاف عملکرد در آنها می‌گردد و بر همین اساس تحقیقات گسترده‌ای انجام شده که به اصلاح و معرفی ارقام جدید و پرمحصول منجر شده است.

سازگاری و تولید ماده خشک یونجه‌های یکساله در نقاط مختلف کشور با آب و هوای متفاوت در سالهای گذشته توسط محققان بررسی شده است. سنندگان و ملک پور (۱۳۷۳) اعلام کردند که نواحی مستعد توسعه کشت یونجه‌های یکساله در ایران هفت ناحیه می‌باشند که سه ناحیه در میان آنها ارتفاع کمتر از ۱۰۰۰ متر و بارندگی بیشتر از ۲۵۰ میلیمتر دارند. همچنین حیدری شریف آباد و ترک نژاد (۱۳۷۹) بیان داشتند که این گونه نقاط برای کاشت گونه‌های *M. truncatula*, *M. littoralis*, *M. polymorpha* و *M. scutellata* با موفقیت همراه می‌باشد. سنندگان و ملک پور (۱۳۷۳) اظهار نمودند که در ایستگاه عراقی محله گرگان با بارندگی ۴۰۰ میلیمتر و ارتفاع ۱۰ متر از سطح دریا درخاک سیلتی کلی لوم، مقایسه بین چند رقم یونجه یکساله خارجی (..*M.*..)

^۱- گیاهانی که شرایط نامساعد را به صورت بذر سپری کرده و در فصل بعدی گیاه جدید از رشد بذر بوجود می‌آید.

M. littoralis و *M. truncatula* Cv. Jemalong و *Scutellata* Cv. Robinson و *M. orbicularis* و *M. polymorpha* و *Cv. Harbinger* توکلید علوفه و فصل کاشت، نشان داد که پاییز مناسبترین فصل کاشت برای هرپنج گونه بوده و رقم Robinson با توکلید علوفه ۲۰۸۳ کیلوگرم در هکتار بیشترین عملکرد و گونه بومی *M. polymorpha* با ۱۴۸۷/۱ کیلوگرم در هکتار در حد وسط قرار داشت. در ایستگاه کلاردشت مازندران توکلید یونجه *M. truncatula* در سه سال آزمایش به ترتیب ۱۰۸، ۷۲۵ و ۳۲۷۸ کیلو گرم بوده است (شبایی طبری، ۱۳۷۱). بونج مات^۱ و همکاران (۱۹۹۲) بیان کردند که یونجه‌های یکساله در مناطقی به خوبی توسعه می‌یابند که حداقل حرارت ۳-۷ و حداکثر ۳۰-۳۵ درجه سانتیگراد، بارندگی ۶۰۰-۳۰۰ میلیمتر در سال و اسیدیته خاک در حد ۶/۷-۵/۷ باشد. حیدری شریف آباد (۱۳۶۷)، در منطقه با ۴۲۰ میلیمتر بارندگی و ارتفاع ۲۳۰۰ متر از سطح دریا در خاکی سیلتی - کلی با بررسی برروی ارقام، *M. littoralis* Cv. *M. scutellata* Cv. Robinson، *M. truncatula* Cv. Jemalong و *M. orbicularis* اعلام کرد که این ارقام توکلید علوفه کمی داشتند، در میان آنها Jemalong با توکلید ۲۶۱ کیلوگرم در هکتار از نظر شادابی و توکلید بذر در وضعیت بهتری بود. قصیریانی (۱۳۷۱) در سنتنچ با بررسی برروی توکلید غلاف بذر گونه‌های مختلف یونجه یکساله نشان داد که گونه *M. scutellata* با ۲۴۶ کیلوگرم در هکتار بالاترین توکلید غلاف بذر را داشت. بررسیها و مطالعات گسترده‌ای در مورد شناسایی یونجه‌های یکساله و توان توکلید آنها در کشور انجام شده و با موفقیت نیز همراه بوده، اما شناسایی نقاطی که توان رشد و توکلید یونجه‌های یکساله را با بررسی و مقایسه ارقام اصلاح شده خارجی و گونه‌های بومی تعیین نماید ضروری می‌باشد.

^۱- Bounejmat

شغل غالب مردم منطقه مراوهه تپه استان گلستان دامداری بوده و به علت عدم دسترسی به علوفه غیر مرتدعی، برای تامین علوفه دام خود در طول زمان، مجبور به فشار بر مرع شده اند. بنابراین برای کاهش فشار بر مراجع از طریق کشت علوفه در اراضی دیم کم بازده و یا کشت در تناوب با زراعت جو (کشت غالب در مراوهه تپه) می‌توان به تامین علوفه مورد نیاز دام کمک قابل توجهی کرد. عدم شناخت رقم مناسبی از یونجه‌های یکساله که با شرایط و ویژگی‌های مراوهه تپه سازگاری داشته باشد، باعث شده تا قابلیت‌های بهره برداری از این گیاهان در مراوهه تپه از دیده‌ها پنهان مانده و مورد توجه قرار نگیرد. این موارد باعث شد تا ارقامی از یونجه‌های یکساله که ویژگی‌ها یی از قبیل مقاومت به سرما، خشکی، بیماری و ... را دارا هستند مد نظر قرار گیرد تا از میان آنها رقم یا ارقامی مناسب برای کشت در مراوهه تپه معرفی شوند.

مواد و روشها :

این آزمایش در ایستگاه تحقیقات منابع طبیعی در منطقه مراوهه تپه در طول ۵۷ و ۵۵ میلیمتری انجام شد. خاک این ایستگاه سیلتی لوم تا سیلتی کلی لوم، عرض ۴۸ و ۳۶ متر از سطح دریا و متوسط بارندگی درازمدت منطقه ۳۵۰-۳۲۰ میلیمتر که ارتفاع ۴۳۰ متر از سطح دریا و درجه حرارت حداقل در فصل رویش $\frac{187}{3}$ -۱۵۶/۸ میلیمتر می‌باشد. آمار بارندگی و درجه حرارت حداقل وحداکثر ماهانه در طول سالهای اجرای طرح به تفکیک از زمان کاشت تا برداشت در جدول شماره (۱) آورده شده است. همچنین شکلهای شماره ۱ و ۲ منحنی آمپروترمیک منطقه مراوهه تپه را نشان می‌دهد.

جدول شماره ۱ - بارندگی ماهانه (میلیمتر) و میانگین درجه حرارت حداقل و حداکثر (سانتیگراد) در طول فصل رشد (از زمان کاشت تا برداشت) در سال‌های انجام آزمایش

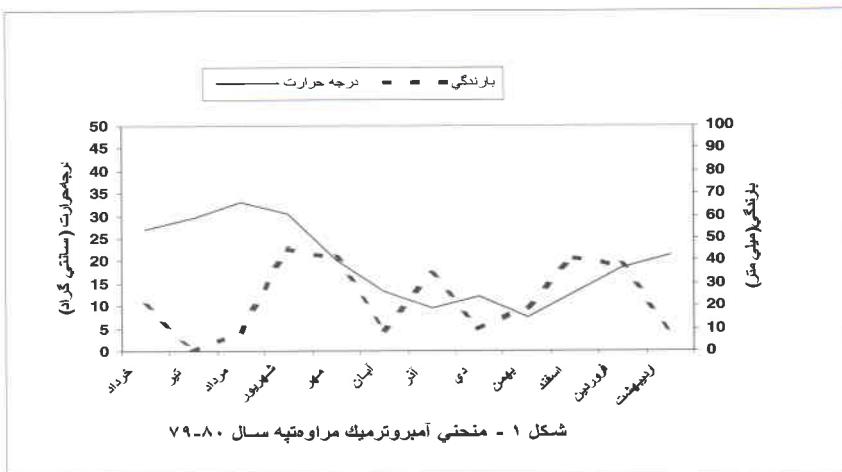
۸۰-۸۱				۷۹-۸۰			
ماه سال	بارندگی میانگین حداقل میانگین حداقل	حداکثر ماهانه	ماهانه	ماه سال	بارندگی میانگین حداقل میانگین حداقل	حداکثر ماهانه	ماهانه
۲۳/۶	۲/۲	۴۳/۸	۱۹	۰	۳۴/۱	۳۴/۱	آذر
۲۴	-۴/۲	۴۲/۷	۲۳	۱	۹/۹	۹/۹	دی
۲۱/۸	-۲/۴	۳۷/۷	۱۹	-۴	۱۹/۷	۱۹/۷	بهمن
۲۵	۰	۲۲/۵	۲۷	-۱	۴۱/۲	۴۱/۲	اسفند
۳۲	۶/۲	۶۲/۷	۳۲/۶	۴	۳۸	۳۸	فروردین
۳۰	۷/۲	۴۱/۲	۴۲/۶	۱۰	۸/۲	۸/۲	اردیبهشت
۴۰	۱۳	-	۳۹/۸	۱۴/۴	۹/۷	۹/۷	خرداد
۲۵	۲/۸	۲۲۹/۶	۲۲/۴	۳/۴	۱۴۰/۸	۱۴۰/۸	مجموع

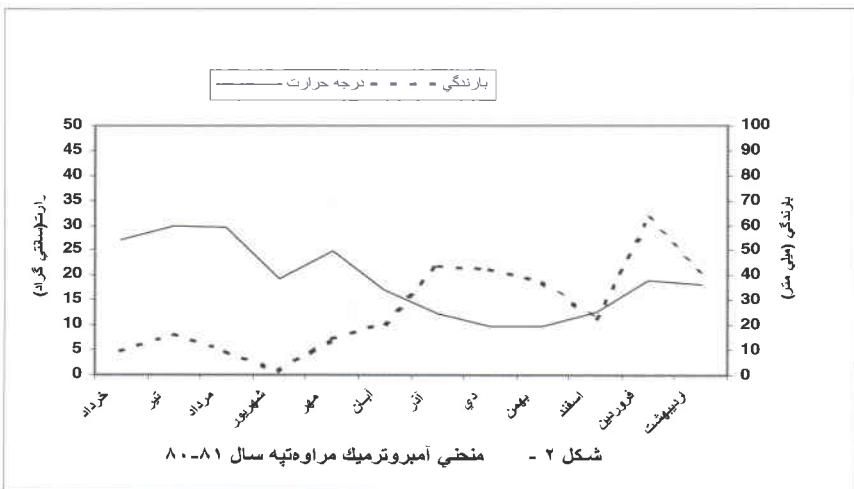
برای اجرای طرح چهار رقم یونجه یکساله اصلاح شده خارجی و یک گونه بومی یکساله به شرح زیر برای آزمایش انتخاب شد. ارقام مورد استفاده عبارتند از :

M. scutellata cv. (Sava and *M. truncatula* cv. (Mogul and Caliph)

و گونه بومی *M. minima* Robinson پس از شروع بارندگی‌های مطمئن پاییزه منطقه که در اوایل آذرماه اتفاق می‌افتد اقدام به تهیه بستر بذر شد، برای این کار دو بار دیسک عمود بر هم زده شد، سپس براساس نقشه از پیش تهیه شده بلوک بندی انجام گردید و در نیمه دوم آذرماه هر سال بذر بدون غلاف به میزان ۲۵ کیلو گرم در هکتار در کرتهای 2×5 مترمربعی با فاصله ردیف ۲۰ سانتیمتر کشت شدند. قبل از کشت هر سال در صد جوانه‌زنی در پتربدیش در محیط آزمایشگاهی تعیین می‌شد و مقدار بذر نهایی مورد نیاز بر اساس درصد جوانه‌زنی تعیین می‌گردید. فاصله بلوکها دو متر و

فاصله کرتها در هر بلوک یک متر بود. بر مبنای آزمایش خاک، در زمان کاشت میزان ۷۵ کیلوگرم در هکتار کود فسفات آمونیوم مصرف شد. طرح آزمایشی در قالب بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار در سه سال انجام شد. برای تعیین تولید علوفه در زمان ده درصد گلدهی نمونه برداری از سطح یک متر مربع در وسط کرتها انجام و علوفه در هوای آزاد، خشک و سپس توزین شد. درصد پروتئین نیز در همین زمان در آزمایشگاه تعیین گردید. طول زمان رسیدن به مرحله ده درصد گلدهی نیز برای هر یک از ارقام مشخص گردید. در هر کرت از قسمتی که علوفه آن برداشت نشده بود با استفاده از کوارات‌های یک متر مربعی به طور تصادفی غلاف‌ها جمع آوری و تولید بذر خالص اندازه گیری شد.

نتایج :

تجزیه واریانس اطلاعات مربوط به تولید علوفه خشک جدول شماره (۲) نشان می‌دهد که در سال اول اجرای طرح در سطح $0/01$ و در سال دوم در سطح $0/05$ اختلاف معنی‌داری میان ارقام وجود داشته است، به طوری که در سال اول رقم Mogul و در سال دوم رقم Robinson بیشترین مقدار علوفه خشک را تولید کردند. تجزیه واریانس مقادیر پروتئین در جدول شماره (۲) نشان می‌دهد که در سال اول در سطح $0/01$ و در سال دوم در سطح $0/05$ اختلاف معنی‌داری میان ارقام از نظر تولید پروتئین وجود دارد. بر اساس جدول شماره (۳) مقایسه میانگین ارقام از لحاظ تولید علوفه خشک نشان داد که در سال اول رقم Robinson با تولید علوفه خشک $764/3$ کیلو گرم در هکتار و گونه بومی *M. minima* با تولید علوفه خشک $554/4$ کیلو گرم در هکتار به ترتیب بالاترین و کمترین تولید را داشتند. اما در سال دوم رقم Mogul با تولید $1179/1$ کیلو گرم در هکتار بالاترین و گونه بومی *M. minima* با تولید علوفه خشک $539/6$ کیلو گرم در هکتار کمترین تولید را داشتند. درصد پروتئین بر اساس

نتایج نمونه‌های ارسالی به آزمایشگاه در مرحله ده درصد گلدهی، برای ارقام Caliph و Robinson و گونه بومی *M. minima* به ترتیب ۱۵/۶۹، ۱۸/۵۶ و Sava، Mogul و ۱۷/۳۳، ۱۸/۰۶ و ۱۵/۶۷ تعیین گردید. بر اساس جدول شماره (۳) مقایسه میانگین تولید پروتئین در واحد سطح نشان می‌دهد که از لحاظ تولید پروتئین در سال اول رقم Robison با تولید ۱۳/۹۴ گرم در مترمربع و در سال دوم رقم Mogul با تولید ۱۸/۵۴ گرم پروتئین در متر مربع بیشترین تولید را داشتند.

جدول شماره ۲ - تجزیه واریانس تولید علوفه خشک و پروتئین در سالهای اجرای

طرح

سال دوم			سال اول		
^۸ F	Ms	^۸ F	Ms	Df	
Ns	۱۷۱/۹۳۴	Ns	۴۶۷/۵۶	۳	تکرار
*	۲۱۵۰/۰۰۹	**	۱۰۰۷/۱۲	۴	ارقام
	۳۱۹/۰۸۳		۱۴۱/۵۴	۱۲	خشک
Ns	۱۷/۴۶	Ns	۱۸/۸۲	۳	تکرار
*	۵۴/۸۰۳	**	۴۲/۷۰۷	۴	ارقام
	۱۶/۵۷		۵/۴۹	۱۲	پروتئین
					خطا

* اختلاف آماری در سطح ۰/۰۱ و ** در سطح ۰/۰۵ معنی دار است و NS معنی دار نیست

جدول شماره ۳ - مقایسه میانگین تولید علوفه خشک (Kg/ha) و تولید پروتئین (g/m²)

تولید پروتئین (g/m ²)		تولید علوفه خشک (Kg/ha)		ارقام
سال دوم	سال اول	سال دوم	سال اول	
۱۳/۸۹Ab	۱۰/۵۲A	۷۴۳/۴ A	۵۵۷/۹ AB	<i>M. truncatula</i> cv. Caliph
۱۲/۰۵Ab	۱۰/۰۱ Ab	۷۷۶/۸ AB	۶۱۵/۸ A	<i>M. scutellata</i> cv. Sava
۱۸/۵۴A	۴/۸۸۱ b	۱۱۷۹/۱ A	۳۲۳/۵ B	<i>M. truncatula</i> cv. Mogul
۱۵/۱۰Ab	۱۲/۹۴ A	۸۳۵/۲ AB	۷۶۴/۳ A	<i>M. scutellata</i> cv. Robinson
۸/۴۰۱b	۸/۷۷۸ Ab	۵۳۹/۶ B	۵۵۴/۴ AB	<i>M. minima</i>

تجزیه واریانس اثرات سال - ارقام نشان داد که اختلاف آماری سال و همچنین اثرات سال × ارقم در سطح یک درصد و اختلاف آماری بین ارقم در سطح ۵ درصد معنی دار است (جدول ۴).

جدول شماره ۴ - تجزیه واریانس اثرات ارقم × سال بر عملکرد علوفه خشک و پروتئین

در واحد سطح

تولید پروتئین		عملکرد علوفه			متتابع تغییر
F	Ms	F	Ms	Df	
۱۶/۲۹**	۱۶۶/۹۹	۱۹/۸۲**	۶۳۲۴/۷۲	۱	سال
	۱۰/۲۵		۳۱۹/۱۱	۶	خطا
۳/۳۴۵*	۳۷/۲۲	۳/۲۸*	۷۵۵/۸۸	۴	رقم
۵/۴۸۹**	۶۱/۰۷	۱۰/۴۲**	۲۴۰۱/۶۵	۴	رقم × سال
	۱۱/۱۳		۲۳۰/۲۳	۲۴	خطا

** اختلاف آماری در سطح ۰/۰۱ و * در سطح ۰/۰۵ معنی دار است.

جدول شماره ۵ - مقایسه اثرات سال × ارقام بر میانگین عملکرد علوفه خشک

(g /m²) و پروتئین (Kg /ha)

پروتئین	علوفه خشک	ارقام	
۱۰/۵۲BC	۵۵۷/۹Bc	M. truncatula cv. Caliph	
۱۰/۰۱BC	۶۱۵/۸Bc	M. scutellata cv. Sava	سال اول
۴/۸۸C	۳۲۳/۵C	M. truncatula cv. Mogul	
۱۳/۹۴AB	۷۶۴/۳B	M. scutellata cv. Robinson	
۸/۷۷BC	۵۵۴/۴Bc	M. minima	
۱۳/۸۹AB	۷۴۲/۴B	M. truncatula cv. Caliph	
۱۲/۵۵AB	۷۷۶/۸B	M. scutellata cv. Sava	سال دوم
۱۸/۵۴A	۱۱۷۹/۱A	M. truncatula cv. Mogul	
۱۵/۱AB	۸۳۵/۱B	M. scutellata cv. Robinson	
۸/۴BC	۵۳۹/۶Bc	M. minima	

حروف مشابه در ستون عدم اختلاف معنی دار را نشان می دهد.

مقایسه میانگین اثرات سال × ارقام (جدول شماره ۵) برای تولید علوفه خشک نشان می دهد که اکثر ارقام در سال اول و دوم آزمایش تغییرات عملکرد علوفه داشته اند اما از لحاظ آماری دارای رتبه مساوی هستند. اما رقم Mogul در سال اول کمترین تولید علوفه خشک و در سال دوم بیشترین تولید را داشت، به طوری که در دو رتبه متفاوت قرار گرفته اند.

پس از مرحله خشک شدن گیاه، غلاف بذر جمع آوری و تولید بذر خالص برای هر رقم در واحد سطح اندازه گیری شد. میانگین تولید بذر ارقام Mogul, Sava, Caliph, Robinson و گونه M. minima در سال اول به ترتیب ۱۶۲، ۱۷۴/۵، ۲۲۰/۷۵، ۱۰۰/۷۳ و ۱۷۴/۵

و ۱۱۲ کیلوگرم در هکتار و در سال دوم به ترتیب $۸۴۲/۳$ ، $۲۲۲/۳$ ، $۵۵۰/۹۵$ و $۸۹۰/۰۵$ و $۳۲۳/۰۷$ کیلو گرم در هکتار شد.

براساس یادداشت برداری‌های انجام شده در طول آزمایش، تعداد روز لازم برای رسیدن به مرحله ۱۰% گلدهی در شرایط مراوه تپه برای گونه بومی *M. minima* $۹۱-۱۰۵$ روز و برای ارقام Caliph و Mogul $۹۸-۱۰۵$ روز و برای ارقام Sava و Robinson $۹۸-۱۱۲$ روز می‌باشد.

بحث :

آمار بارندگی و درجه حرارت حداقل وحداکثر ماهانه (جدول شماره ۱) نشان می‌دهد که سال اول اجرای طرح، علاوه بر اینکه سال کم بارانی بوده است درجه حرارت در اسفند و فروردین ماه خیلی سریع افزایش داشته و باعث گلدهی و بلوغ سریع بوته‌ها و کاهش فصل رشد گردید. این وضعیت در سال سوم طرح بر عکس بود، به طوری که در زمان جوانهزنی و سبز شدن گیاه بارندگی زیاد به همراه کاهش دما اتفاق افتاد و از آنجا که این موضوع تداوم داشت باعث شد تا در مرحله گیاهچه، پدیده سرمازدگی رخ دهد.

جدوال شماره ۳ و ۲ نشان می‌دهند که اختلاف معنی‌داری میان ارقام از لحاظ تولید علوفه خشک در هکتار وجود دارد. مشاهده می‌شود که در سال اول رقم Robinson با $۷۶۴/۳$ و $۶۱۵/۸$ کیلوگرم در هکتار به ترتیب $۲۰۹/۹$ و $۶۱/۴$ کیلو گرم در هکتار بیشتر از گونه بومی *M. minima* علوفه خشک تولید کرده‌اند. ضمن اینکه از لحاظ تولید کیفی (پروتئین) هم همین برتری وجود دارد. در سال دوم تغییر در تولید برخی از ارقام بسیار شدید بود، به عنوان مثال رقم Mogul در سال اول $۳۲۳/۵$ ولی در سال بعدی $۱۱۷۹/۱$ کیلو گرم در هکتار علوفه خشک تولید کرد. با بررسی منحنی آمبروترومیک سال $۷۹-۸۰$ (شکل شماره ۱) و سال $۸۰-۸۱$ (شکل شماره ۲) مشاهده

می‌شود که تغییرات زیادی در وضعیت حرارتی و بارندگی در طول دوره کاشت تا برداشت صورت گرفته است که مهمترین عامل مؤثر بر تغییر تولید علوفه خشک بوده است. همچنین بارندگی روزانه در سال دوم کشت در طول ماههای فروردین و اردیبهشت از پراکنش مناسبتری برخوردار بوده ضمن اینکه طول دوره رشد بیشتر بوده است. این نتیجه با تحقیقات شبایی طبری (۱۳۷۱)، شوستری (۱۳۷۴) و حیدری شریف آباد و ترک نژاد (۱۳۷۹) که بیان نمودند عوامل محیطی مثل بارندگی و حرارت در نوسانهای تولید مؤثر می‌باشند مطابقت دارد. شrestha^۱ و همکاران (۱۹۹۸) نیز در تحقیقات خود در مورد تولید ارقام (Mogul, Sava, santiago) از سه گونه مختلف یونجه یکساله بیان نمودند که عملکرد علوفه خشک آنها در سالها و مکانهای آزمایش بین ۳۶۰۰-۸۰۰ کیلوگرم در هکتار متفاوت بود. نتایج بدست آمده از طرحهای تحقیقاتی در غرب کشور حاکی از این است که در یکسال ممکن است یونجه‌های یکساله تولید بسیار خوبی داشته و چند سال تولید نداشته باشند (حیدری شریف آباد و ترک نژاد، ۱۳۷۹). شوستری (۱۳۷۴) طی آزمایشی در ایستگاه سرارود کرمانشاه نشان داد که در دو سال پی در پی یونجه‌های یکساله تولیدی نداشتند، اما در سال سوم تولید M. rigidula بیش از پنج تن در هکتار برآورد شد. سند گل و ملک پور (۱۳۷۳) همچنین در زمینه سازگاری و تولید علوفه و بذر گونه M. scutellata در شرایط مختلف منطقه گرگان و گنبد برسی‌هایی انجام دادند و نتیجه گرفتند که گونه مذکور در دامنه‌ای از بارندگی ۶۰۰-۳۰۰ میلیمتر از تولید کافی برخوردار است و در منطقه کلاله با بارندگی ۵۰۰-۴۰۰ میلیمتر، ۱۱۰۰ کیلوگرم در هکتار تولید داشته است.

شrestha و همکاران (۱۹۹۸) بیان نمودند که یونجه‌های یکساله فقط توان تولید برای یک مرحله برداشت را دارند، اگر چه در شرایط مناسب پس از برداشت علوفه تجدید

^۱ - Shrestha

رشد خواهد داشت، اما برای برداشت اقتصادی مناسب نیست. این موضوع با تحقیق انجام شده در این آزمایش مطابقت دارد. به نظر می‌رسد که در بحث سازگاری و حفظ پایداری تطابق نسیی ارقام مذکور با دو وضعیت سال نسبتاً خشک ۷۹-۸۰ و سال نسبتاً مرطوب ۸۰-۸۱، تغییرات تولید به گونه‌ای است که می‌توان آنها را در برنامه ریزی در این منطقه لحاظ نمود و امیدوار بود که تغییرات شرایط تأثیر کمتری بر روی این ارقام خواهد گذاشت. بدین ترتیب در چنین شرایطی و با توجه به سالهای اخیر که نوسانهای در حرارت و بارندگی بسیار زیاد بوده باید جنبه‌های متعددی را در انتخاب رقم یا ارقام مورد توجه قرارداد که از جمله می‌توان به تولید بذر در واحد سطح اشاره نمود. کراوفورد^۱ و همکاران (۱۹۸۹) اظهار می‌دارند گونه‌های *M. orbicularis*, *M. tornata*, *M. polymorpha*, *M. truncatula* تولید بذر و علوفه می‌باشند و این موضوع برای گسترش واریته‌های متعلق به این گونه‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

تولید بذر در یک گیاه در واقع یکی از جنبه‌های بیان سازگاری با شرایط محیطی می‌باشد. تولید بذر در ارقام این آزمایش در سال اول در دامنه ۲۲۰-۱۰۰ کیلوگرم در هکتار متغیر بود که کمترین مقدار تولید بذر برای رقم Mogul و بیشترین مقدار برای رقم Sava بدست آمد. اما در سال دوم دامنه تغییرات تولید بذر بین ۸۹۰-۲۲۲ کیلوگرم در هکتار قرار داشت، کمترین مقدار تولید بذر برای رقم Caliph و بیشترین مقدار برای رقم Robinson بدست آمد. در سال اول با توجه به کمبود رطوبت و کاهش بارندگی در طول دوره رشد (از زمان کاشت تا برداشت ۱۳۱/۱ میلیمتر) باعث شد که دوره رشد کوتاه‌تر شده و بذر کمتری نسبت به سال دوم که از بارندگی‌های بسیار خوبی (از زمان کاشت تا برداشت ۶/۲۵۰ میلیمتر) در مراوهه تپه و در زمان تشکیل

بذر و کامل شدن آن رخ داد، بدست آید که با نگاهی به منحنی آمبروتر میک (شکلهای شماره ۱ و ۲) این موضوع کاملاً مشهود است.

ارزش غذایی علوفه ازمواردی است که در تغذیه دام اهمیت ویژه‌ای دارد. در کاوهی^۱ و همکاران (۱۹۹۳) با کشت یونجه‌های یکساله و یونجه دائمی و همچنین چند گونه از شبدر در نقاط مختلف آمریکا و مراکش آنها را از لحاظ کیفی (پروتئین خام و NDF و ADF) بررسی نموده و اظهار کردند که کیفیت علوفه گونه‌های مختلف یونجه‌های یکساله عموماً بالاتر از یونجه دائمی و شبدرها بوده است. در آزمایش دیگری شرستا و همکاران (۱۹۹۸) با تحقیق بر روی سه گونه یونجه یکساله، شبدر برسمیم و یونجه دائمی نشان دادند که میزان پروتئین خام در ارقام گونه‌های یونجه یکساله (Sava, Santiago, Mogul) ۲۱ - ۱۱/۱ - ۱۱/۱ درصد و برای شبدر برسمیم و یونجه دائمی به ترتیب ۲۳/۳ - ۱۷/۸ و ۱۷/۸ - ۲۱/۸ درصد بوده است. همچنین پهلوان پور فرد جهرمی (۱۳۷۶) ترکیب شیمیایی یونجه‌های یکساله را بررسی و نشان داد که در علوفه خشک آنها، پروتئین خام ۱۵/۵ درصد بوده است.

به نظر می‌رسد که با وجود اینکه یونجه‌های یکساله به سرما حساسیت زیادی دارند اما با انتخاب راههایی از قبیل کشت بذر به همراه غلاف، در وضعیت‌های بحرانی می‌توان برای حفظ پایداری و تولید کمک نمود. البته در طی دوره طرح و مشاهده رفتارهای ارقام و بررسی تولید علوفه و بذر می‌توان اظهار کرد که به علت تغییرات زیاد بارندگی و دما، کشت خالص یک رقم در این منطقه مطلوب نمی‌باشد و باید چند رقم را انتخاب و به صورت مخلوط کشت کرد تا با بهره برداری ترکیبی از خصوصیات این ارقام در مقابله با شرایط خشکی، ترسالی، و یا سرماهای مقطوعی منطقه موفق بوده و در واقع اثرات دائمه تغییرات محیطی را با توسعه دائمه صفات و ویژگیهای گیاهی در

^۱- Derkaoui

کشت مخلوط یونجه‌های یکساله کاهش داد. در این بررسی رقم Robinson توانسته است ثبات نسبی خود را در این شرایط حفظ نماید، اما رقم Mogul در سال خشک تولید حداقل و در سال مرطوب تولید حداکثر را داشته است. بدین ترتیب توصیه‌ای که در این خصوص با توجه به موارد بحث شده می‌توان انجام داد انتخاب ارقام Mogul و Robinson برای مراوه تپه استان گلستان است. ارتفاع این ارقام با توجه به شرایط رشد و میزان رطوبت در دسترس، ۱۹-۱۰ سانتی‌متر می‌باشد بنابراین می‌توان از این ارقام در احداث چراگاه نزدیک دامداری‌ها، در کشت توان در مرتع ویا برای تقویت خاک اراضی زراعی در آیش بهره برداری نمود. سیستم تناوب غله - مرتع^۱ که بر اساس کشت لگوم‌های یکساله به ویژه یونجه یکساله در سال آیش در دیمزارها بنا نهاده شده است در نقاط مختلف دنیا با موفقیت زیادی همراه بوده و نتایج رضایت بخشی در دیمزارهای سوریه و عراق همراه داشته است (حیدری شریف آبادو ترک نژاد ۱۳۷۹). استفاده از ارقام توصیه شده در این آزمایش، در طرح تبدیل دیمزارهای کم بازده که به عنوان یکی از طرحهای ملی تعادل دام و مرتع در حال حاضر مورد توجه خاص می‌باشد، می‌تواند در افزایش کمی و کیفی علوفه سهیم باشد. برای بهره برداری بهتر از شرایط محیطی و تداوم تولید علوفه مناسب، بهتر است که کشت این ارقام به صورت مخلوط انجام شود به عبارتی با کشت مخلوط ارقامی از گونه‌های *M. truncatula* و *M. scutellata* می‌توان در شرایط محیطی متغیر تولید علوفه نسبتاً تضمین شده‌ای را بدست آورده‌تا حد زیادی خطرپذیری را کاهش داد.

^۱- Ley – farming

سپاسگزاری:

در خاتمه از زحمات آقای مهندس غلام رضا ناصری و اسماعیل مقصودلو در مراحل برداشت و آمار برداری تشکر می‌نمایم.

منابع مورد استفاده:

- ۱- پهلوان پورفرد جهرمی، ع. ۱۳۷۶. اثرات فیزیولوژیکی شرایط کم آبی (تنش خشکی) بر یونجه‌های یکساله. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز.
- ۲- حیدری شریف آباد، ح. ۱۳۶۷. تأثیر یونجه‌های یکساله در افزایش عملکرد گندم در منطقه طالقان. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران.
- ۳- حیدری شریف آباد، ح، ا، ترک نژاد. ۱۳۷۹. یونجه‌های یکساله (کلیات). شماره انتشار ۲۴۹. تهران، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع.
- ۴- دری، م.ع، ح، حیدری شریف آباد، وق. ابرسجی. ۱۳۸۱. مقایسه عملکرد و سازگاری یونجه‌های یکساله اصلاح شده در شرایط دیم. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان گلستان.
- ۵- سند گل، ع.، ب.، ملک پور. ۱۳۷۳. مروری بر تحقیقات انجام شده و در حال اجرا در رابطه با یونجه‌های یکساله در ایران و تدوین برنامه کاربرای آینده. وزارت جهاد سازندگی. شماره انتشار ۱۰۳. تهران، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع.
- ۶- سندگل، ع.، ب.، ملک پور. ۱۳۷۳. اصول زراعت و انتخاب گونه و ارقام مناسب یونجه‌های یکساله در مراعع و مناطق دیم در ایران. شماره انتشار ۸۹ تهران، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع.
- ۷- شبایی طبری، ح. ۱۳۷۱. مقایسه میزان تولید علوفه گونه‌های مختلف یونجه‌های یکساله در شرایط دیم مازندران. تهران، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع.

- شوشتاری، م. ۱۳۷۴. بررسی اثر میزانها و زمانهای مختلف کاشت بذر در عملکرد یونجه‌های یکساله در شرایط دیم. تهران - مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع.
- قصریانی، ف. ۱۳۷۱. مقایسه عملکرد یونجه‌های چند ساله در شرایط دیم، شماره ۸۵ تهران، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع.
- 10- Bounejmate, M.;A. D. Robson and P. E. Beale. 1992. Annual medicago species in morocco. II. Distribution in relation to soil and climate. J. Agrie. Res. 43:751- 763.
- 11- Cocks, P.S. 1990. Dynamics of flower and pod production in annual medics (*Medicago* spp.) I. In spaced plant. Aaust. J. of Agri. Res. 41: 911-921.
- 12- Crawford, E. J.;A.W.H. Lake and K.G. Boyce. 1989. Breeding Annual Medicago species 12 or semi arid conditions in southern Australia .Advanced Agronomy . 42: 399 – 437
- 13- Derkaoui,, M.; JL. Caddel and LL. Rommann. 1993 . forage quality in annual medicago spp. Agricoltura – mediterranea. 123: 1, 86-91.
- 14- Hanson, A.A. 1988 . Alfalfa and Alfalfa improvement. Academic press. Pp: 784 .
- 15- Puckridge, D.W. and R. J. French. 1983. The annul legume pasture in cereal ley farming systems of southern Australia: a review. Agriculture Ecosystems and Environment. 9: 29 – 67 .
- 16- Shrestha, A; OB. Hesterman; JM. Squire; JW. Fisk; CC. sheaffer. 1998. Annual medics berseem clover as emergency forages. Agronomy Journal. 90: 2, 197-201.

Investigation of forage production of introduced and indigenous annual medics species in dry farming system

M. A. Dorry¹

Abstract:

To investigate adaptability the forage production of introduced and indigenous annual medics species in dry farming system, an experiment was carried out in experimental station in Maraveh-Tapeh of Golestan Province in 2001 and 2002. The design of the experiment was randomised complete block with 4 replications. Cultivars were *Medicago scutellata* cv. Robinson, *M. scutellata* cv. sava, *M. truncatula* cv. Caliph, *M. truncatula* cv. Mogul, and an indigenous species (*M. minima*). Results showed that, forage yield of cultivars and amount of crude protein were significantly different ($P<0.01$). At the first year *Medicago scutellata* cv. Robinson produced higher forage production (764.3 kg/ha) however, at the second year *M. truncatula* cv. Mogul with 1179.1 kg/ha was the highest forage production. Crude protein production for Robinson and Mogul cultivars were 139.4, and 185.4 kg/ha respectively. At the third year of experiment compared to last two years, temperature range and rainfall rates were very different, So that in germination and seedling stage, temperature was lower than long term average and The seedlings were killed affected by cold before emergence. This results showed that annual medics forage production were considerably affected by environmental conditions.

Key word: Cultivars, annual Medic, dry farming, Forage production, Golestan provience.

Received: 16/11/2004

accepted: 29/06/2005

¹ Scientific Member of Agriculture and Natural resources research center of Gorgan.